

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2015/10

Hittanosok

Bibliakörösök

Ifisek

Ovisok

Elkezdődött a gyülekezeti év

„Szivárványívmet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket!” (Mk 10,14)

Különös helyzetben volt sokáig a hitoktatás az állami iskolákban, hiszen a jól ismert

krisztusi mondatot másképpen kellett megfogalmaznunk: engedjétek a gyermekekhez menni Jézust.

Három éve azonban órarendi keretek között választhatnak a szülők, hogy hit- és erkölcstan vagy etika oktatásban vegyen részt a gyermekük.

Ennek a változásnak köszönhetően hatalmas lehetőségekkel, de kihívásokkal is szembe kell néznünk. Új tankönyvek jelennek meg évről évre a felmenő rendszer szerint beindított hitoktatáshoz, amelyek nagy segítséget jelentenek.

Új hitoktatók kaphatnak lehetőséget a szolgálatra, munkára.

És a legfontosabb, hogy új gyermekek ismerkedhetnek meg Istennel és az ő üzenetével, a Szentírással.

Nagy öröm, hogy sokan közülük tudatosan választják a hittant, hiszen már nagy könnyebbség számukra, hogy nem a késő délutáni órákban vannak a foglalkozások, hanem órarendi keretek között.

Azonban többen vannak, akik csak a választás kényszere miatt döntenek valamelyik egyház hitoktatása mellett.

Így a hitoktatók nagy kihívása, hogy mind a korábban rendszeresen hitoktatásra járó,

mind a korábban nem járó, de nyitott, valamelyest vallásos háttérrel rendelkező és a semmilyen vallásos háttérrel nem rendelkező gyermekek számára egyaránt érdekes és építő órákat tartsanak.

Szeretnénk a gyermekeket, szülőket a családi istentiszteletre is hívogatni. Ám a „kötelező” szó új értelmet és közhangulatot is hozott a hitoktatásba, így egyre kevesebben vannak, akik a gyülekezet, a templom falai közé is eljönnek.

A hitoktatás első és legfontosabb lépése tehát, hogy a kapott ajándékkal megfelelően éljünk, s most, hogy még több lehetőség nyílt, még bátrabban és nyíltabban vigyük Krisztust a gyermekekhez, hogy majd ők is Őhozzá jöjjenek.

Bertha Zoltán

Hitoktatás zajlik:

♦ 5 óvodában, kb. 80 gyermek számára.

Hitoktató: Péter-Szarka Zsófia segédlelkész

♦ 4 iskolában, kb. 320 gyermekkel.

Hitoktatók: Tamásné Soltész Viktória, Kristófné Máthé Ildikó, Nyíriné Éva, Horbász Veronika, Gál Gábor hitoktatók és Bertha Zoltán beosztott lelkész.

Ifis évnyitó – kicsit más szemmel

Újra megkezdődött a tanév. Nemcsak az egyetemen, hanem a gyülekezetben, ifis életben is. Így vettem részt az ifis évnyitón, ahol a legfiatalabb, Timóteus ifitől kezdve egészen a Mix ifiig találkoztam ismerősökkel.

Bennem, mióta egyetemista, és így a Mix ifi tagja lettem, egyre erősödik egy kettős érzés: még ifis vagyok ugyan, de mintha már lassan mégse az lennék.

Mintha egy olyan életszakaszba léptem volna, amely már túlmutat a gimnazista ifis éveken, de még nem lépett (léphetett?) be igazán a fiatal felnőtt létbe sem.

Átmeneti ez az időszak: az addigi ifis társaim elkerültek más városba tanulni, és kérdés, hogy visszajönnek-e ebbe a gyülekezetbe, illetve egyáltalán: én itt maradok-e majd, hol lesz vajon a helyem. Emellett eltérőek azok a kérdések, amelyek engem, az én korosztályomat, illetve a tőlem fiatalabb ifiseket foglalkoztatják.

Talán ez a különbség lehetett az oka, hogy az évnyitón nagyrészt a fiatalabb ifik képviseltették magukat: ahogy körbenéztem, azt láttam, hogy akik ott voltak a Mix ifiből, azok vagy az előkészületben segítettek, vagy zenéltek, vagy ifivezetők voltak (vagy egyszerre ezek valamilyen kombinációja).

Azt gondolom, hogy ez egyrészt jó, mivel van lehetőségünk tovább adni azt, amit kaptunk, másrészt elgondolkodtató, hogy aki nem tud / nem szeretne részt venni ilyen szolgálatokkal a közös ifis életben, azok számára mi a megoldás.

Milyen alkalom lenne az, amelyre szí-

vesen eljőnnének, amely lelkesítené, vonzaná őket?

Bár azt gondolom, hogy ezen az alkalmon is voltak elgondolkodtató, sokakat megérintő dolgok.

Számomra Bertha Zoli igehirdetése ilyen volt: mennyire bánok úgy az időmmel, hogy valóban bölcs szívhez jussak?

Azt az életet, amit Istentől kaptam, kinek adom: magamnak, a kívánságaimnak, kötelességeimnek, vagy jut belőle Istennek is?

Különösen tetszett, hogy Zoli több videót is vetített az áhítat során, melyeknek egyszerűsége nagy igazságokra világított rá, tett kézzelfoghatóvá, érthetővé.

Örültem neki, hogy Vekerdi Jani személyes történetét hallhattam, illetve annak, hogy Püski Eszter elmúlt, Németországban eltöltött évébe is bepillanthattam.

Az áhítatot követő közös játék Vitolddal, és a kinti, szabadtűzön történő kürtőskalács-sütés mind kedves közös emlék, melyekre az év későbbi napjaiban jó érzés lesz visszagondolni.

Bokor Árnika

Felvidéken jártunk

Manapság kevésbé népszerű turisztikai célpont Szlovákia. Mi – magyarok lévén – mégis alig vártuk, hogy eljussunk Felvidékre. A magyar kultúra legnevezetesebb színhelyein jártunk.

Balassi Bálint szülőhelyén, Zólyom városában, amely eredeti állapotában maradt meg.

Majd az ezüsbányászatáról híres Selmecbányát tekintettük meg. A város méltán a

világörökség része patinás, ódon épületeivel, hangulatos utcáskáival. Itt forgatták valamikor a híres Szindbád című filmet Latinovits Zoltán főszereplésével. Végigsétáltunk az 1724-ben nyitott, több száz méteres

tárnán. Megtekintettük az evangélikus templomot, ahol könnyeket csaltunk énekünkkel /Eros vár a mi Istenünk/ a gondnok néni szemébe. Megtudtuk, hogy a Miskolci Egyetem a Selmeci Bányászati, Kohómérnöki és Erdészeti Egyetem utódja. 1920-ban került Sopronba, majd 1949-ben Miskolcra. Néhány útítársunk – régi miskolci diák – be is avatott a Miskolcon továbbélő selmeci diák hagyományokba. Sőt, humoros diáknótákat is lejátszottak CD-n.

A fürdőjéről híres Szliácson szálltunk meg egy több hektáros parkban, ahol emléktáblára bukkantunk: „Itt pihent és gyógyult Arany János és Madách Imre”. Az ősfák között fakadó forrás savanyú vízeről megoszlottak a vélemények. Nekem nagyon ízlett.

Utunk következő állomása Kőrmöcbánya

volt. Itt verték a híres kőrmöci aranyakat. A települést még Károly Róbert ruházta fel bányavárosi kiváltságokkal 1328-ban. Kiderült, 700 éve folyamatosan működik pénzverde a városban. Sőt, itt készül a mai szlovák euró is. Rendkívül érdekes volt a múzeumban a régi, százéves gépeket működés közben is látni.

Donovályban libegővel felmentünk 1400 méter magasra, ahonnan gyönyörködhet-

tünk az Alacsony-Tátra panorámájában. Legnagyobb örömünkre szemtanúi lehettünk egy valószínűleges légi bemutatónak. A szemünk láttára emelkedtek magasba a siklóernyők, s „röpködtek” a fejünk fölött leg-

alább 30-an.

Majd Besztercebánya következett. A város valószínűleges ékszerdoboz. A török nem jutott el ideig, nem rombolta le, így a történelmi belváros érintetlenül megmaradt: több száz éves reneszánsz és barokk épületek, mint pl. a Thurzó-Fugger-ház, a Mátyás-ház, ahol rendszeresen megszállt Mátyás, a ferde torony, amelybe 68 cm-es dőlése ellenére felmentünk, hogy gyönyörködhesünk a város és az azt körülvevő hegyek látványában. Természetesen korzóztunk a nyüzsgő szombat esti városban, és megkóstoltuk a finom szlovák sört is.

Rimaszombatban istentiszteleten vettünk részt Molnár Sándor nagytiszteletű úr gyülekezetében. Megnéztük a templomhoz kapcsolódó Ferenczi-kriptát, a debreceniek számára nem ismeretlen Ferenczi István szobrászművész sírhelyét.

Megkoszorúztuk a város híres szülöt-tének, Tompa Mihálynak a szobrát, aki nemcsak híres költő, református lelkész, hanem énekeskönyvünk néhány versének szerzője is.

Alsó-Sztrégován megtekintettük a példaértékűen felújított Madách-kastélyt. Itt született, és élt a kitűnő „Tragédia” szerzője. Síremlékén koszorút helyeztünk el. Gömör megye másik híres szülöttjének, Mikszáthnak a szülőhelyén, Szklabonyán is látogatást tettünk. Az életútját, művészetét hitelesen ábrázoló kiállítást élvezetes tárlatvezetés kíséretében tekintettük meg. Ki gondolta volna, hogy az írót eredetileg Mixádt néven anyakönyvezték? A nagy magyar író iránti tiszteletünket szobrának megkoszorúzásával fejeztük ki.

Emlékezetes napokat hagytunk magunk mögött. A 40 /vagy több?!/ fokos hőség sem szegte kedvünket.

A gyülekezeti kirándulások értéke számomra nemcsak az, hogy testvérekkel vagyok együtt, hanem hogy mindenki számára nyílik szolgálati lehetőség: pl. reggeli áhítat tartása, koszorúzás, háttéranyagok bemutatása, stb. A gyakorlatnak megfelelően most is működött – Ötvös Laci bácsi szavaival élve – a szabadegyetem. Bárki kezébe vehette a mikrofont, hogy közkinccsá tegye tudását, és érdekességekkel gazdagítsa az útitársak ismereteit. Hálát adok Istennek, hogy megadta a lehetőséget erre az utazásra. Köszönet érte a szervezőknek, hogy időt, fáradságot nem kímélve alaposan előkészítették, megszervezték ezt a szép utat. Remélem, nem lankadnak, s a gyülekezeti hagyományok folytatásaként újabb célpontokat szemelnek ki.

Szarvasné Joó Anikó

Utcamisszió

Táborértékelő

Kerti parti

Fű vetése a pályán

A táborról

Immár másodszor sikerült eljutnom a gyülekezeti táborba, Sátoraljaújhelyre. Az egész éves robotolás után már nagyon vártam, hogy valahol meg tudjak állni, pihenni tudjak. Pár hónapja érettségiztem, szóval szükségem volt a kikapcsolódásra. A tábor sokat segített ebben. A Várhegy Üdülő nagyon szép helyen van. Az üdülőt körülvevő erdő, a sok zöld jó hatással volt rám.

Rengeteg jó program volt, például a délelőtti kiscsoportos alkalmak, ahol érdekes témákról tudtunk beszélgetni, a túrázás, az áhítatok és persze a focibajnokság. Számomra a legemlékezetesebb

alkalmak a reggeli énektanulások voltak. Eleve szeretek énekelni, de külön öröm volt számomra, hogy itt több száz másik emberrel együtt tehettem ezt. Lehettem bármennyire fáradt, ezek az alkalmak mindig felpörgettek, és megalapozták a jókedvemet a nap további részére.

A hangszeres kíséret nagyon jó volt, le a kalappal a zenészek előtt.

Az új énekek kiválasztása parádésra sikerült. Nekem a 88. és a 89. ének tetszett a legjobban.

A táborban énekelt énekek a tábor után is a fejemben jártak.

Sok embert ismertem meg, és egyre inkább úgy érzem, hogy kezdek része lenni ennek a közösségnek.

Nagyon remélem, hogy jövőre is sikerül eljutnom a táborba.

Nagy Csaba Péter, Matuzsálem ifi

Tábori pedagógia

Bár csak négy napot töltöttem a gyülekezetünk táborában, mégis úgy éreztem, mintha első perctől kezdve egy régen összeszokott közösség része lennék. Csoportomban kisebbségben, gyermekes anyaként különösen érdekes volt az idősebb, nálam tapasztaltabb, számomra „hiteles generáció” gondolatait megismerni. Különösen az a nap tetszett, amikor a csoportok résztvevői, véletlenszerűen csoportosulva, megoszthatták egymással

a hét témájához fűzött gondolatainkat.

A gyülekezeti hét legfőbb üzenete számomra a csoportunk által is kiemelt igeszakaszhoz kötődik: „Amit tehát sze-

retnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.” (Máté 7:12)

Személyesen is úgy érzem, ennek megvalósításához a hétköznapiakban nap, mint nap fejlődünk és tanulunk kell. Tudnunk kell különbséget tenni a „sürgös és fontos” teendők között úgy, hogy az Isten előtt is fontos dolgok ne szenvedjenek életünkben hátra tételt, emellett szülőként felelősek vagyunk azért is, hogy életünk személyes példamutatással szolgáljon gyermekeink számára.

Örülök, hogy az őszinte beszélgetések, mosolyok által a többgenerációs közösség szeretetét élvezhettem, amely egyben figyelmeztetés is volt számomra a hitben való továbbfejlődés örök szükségességére.

dr. Papp Zsuzsanna

Teaház

Bábszínház

Esti vetítés 20 év táborainak képeiből

KLAUS DOUGLASS: 96 TÉTEL AZ EGYHÁZ JÖVŐJÉRŐL

11. JÉZUS KRISZTUS A VÁLASZ KORUNK SPIRITUÁLIS ÉHSÉGÉRE. EZT AZONBAN NEM ELÉG CSUPÁN ÁLLÍTANI. ENNEK MEGTAPASZTALHATÓVÁ KELL LENNIE GYÜLEKEZETEINKBEN.

12. GYÜLEKEZETEINKBEN A SPIRITUALITÁST AZ ODAADÁSNAK, A LELKESEDÉSNEK ÉS A KISUGÁRZÓ ERŐNEK KELL JELLEMEZNIÉ.

13. AZ IMÁDKOZÁSNAK LEGALÁBB TIZENÖT KÜLÖNBÖZŐ MÓDJA LEHETSÉGES – EZEKBŐL AZONBAN TÖBBNYIRE ALIG ISMERÜNK NÉHÁNYAT.

14. EGYHÁZUNKNAK SPIRITUÁLIS FELLENDÜLÉSRE VAN SZÜKSÉGE.

15. AZ ISTEN IRÁNTI SZERETET A PROTESTÁNS TEOLÓGIA FEHÉR FOLTJA.

16. CSELEKEDETEINKNÉL ÉS FÁRADOZÁSAINKNÁL FONTOSABB, HOGY BELEMERÍTKEZZÜNK ISTEN SZERETETÉBE.

Nemcsak a közelben vagyok Isten – így szól az Úr –, hanem Isten vagyok a távolban is! (Jer 23, 23)

Hírek

♦ **Ifisek szolgálnak** október 25-én a fél 11-es istentiszteleten.

♦ **Vigasztaló istentiszteleteket** tartunk november 1-jén fél 9-kor és fél 11-kor.

Ugyanekkor a templom 40 éves születésnapjára emlékezünk.

♦ **Reformációs körséta:** november 1-jén a fél 11-es istentisztelet után.

Imádkozzunk...

- ♦ újonnan megtért testvérekért,
- ♦ gyülekezeti hétvége áldásaiért,
- ♦ ifisek szolgálataiért.

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti hétvége

a nagyerdei református templomban, november 5-8.

Cél: a hívő ember tanítása

HIT ÉS HIVATÁS

November 5. csütörtök 17:00

Hitünk és hivatásunk – Hodossi Sándor

November 6. péntek 17:00

Hivatásunk a megtérés előtt és után – Kunné Ország Marianna

November 7. szombat 17:00

Hitünk és a munkahelyünk – Kerti Péter

A másfél órás alkalmak rendje: áhítat, előadás, beszélgetés.

November 8. vasárnap 8:30 és 10:30 – Úrvacsorás istentisztelet

„Növekedjete az Isten megismerésében!” (Kol 1, 10)

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

23. évfolyam 10. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu